

Olvasó Lurkó

U
Y
E
O
X
T
O
S
O
S
Y
T
A
T

F
O
I
Y
Ó
I
R
A
T

VI. évfolyam /80. szám /2012. december

Tel.:92/311-342

E-mail: dfmkgy@dfmk.hu

Honlap: gyermekkonyvtar.dfmk.hu

Blog: <http://tarkafor gokalandozo.blogspot.com>

Szerkesztő: Tóth Renáta

ezgető

Bevezető.....	3.oldal
Kalendárium.....	4.oldal
Szent Miklós a hajósok védőszentje	12.oldal
Verselgető.....	14.oldal
Adventi készülődés.....	17.oldal
Karácsony fényében.....	18.oldal
Lepetyelő kicsiknek!.....	20.oldal
Lepetyelő nagyoknak!.....	21.oldal
Készítsük együtt!.....	22.oldal
Vidám színező	24.oldal

Kedves Olvasó Lurkók!

Decemberi lapszámunkkal búcsúzunk erre az évre Tőletek! Reméljük, sok szép

gondolattal gazdagodtatok, a könyvajánlóink pedig segítettek abban, hogy minél több jó gyermekkönyvet olvassatok el. A „készítsük együtt” kézműves sorozatunk által kedves és praktikus ötleteket próbáltunk Nektek ajánlani. Bízunk benne, hogy mindenki talált magának könnyen elkészíthetőt.

A december hónapot nem kell Nektek bemutatni, hisz egy gyermek sem feledkezik el arról, hogy ilyenkor jön a Mikulás, és a karácsony ünnepe sincs messze. Az év végi vidám búcsúztató pedig kellemes lezárása az évnek. Használjátok ki a szünetet, pihenjete, sétáljatok, beszélgetsetek a nagyszüleitekkel, szüleitekkel! Legyetek többen együtt azokkal, akiket szerettek!

Ne felejtsetek el
édesanyátoknak a
készítésben, a
szaloncukor kötözést
se hagyjátok ki! A
készítette ajándéknál
lehet értékeőbb.
szóljon a szó:

segíteni
bejgli
karácsonyi
semmiképpen
magatok
semmi sem
Mindig szívből
”szeretettel”.

A könyvtáros nénikkel együtt kívánunk Nektek jó pihenést a szünetben, szép ajándékokat és boldog, békés, áldott Ünnepeket!

- Az antik római naptár tizedik hónapja volt az évutó, innen származik a december név. Decembert sokféleképpen nevezik: a csillagászok a **„Bak havának”**, a meteorológia **„Télelőnek”**, a székely naptár **„Álom havának”**, a régi magyar neve pedig **„Karácsony hava”**, de mondják **„Advent heteinek”** is, hiszen a „várakozás” a hónap 24-ik napjáig tart.
- A decemberi ünneplés az ősi időkbe vezet vissza, az emberek a téli napfordulót - napjainkban december 22. -, a fény győzelmét köszöntötték a sötét felett.
- A téli napfordulót a régi rómaiak a fény újjászületésével, a Legyőzhetetlen Nap istenének, Mithrásznak, az ős-iráni mitológiai figurának a születésével azonosították.

December 4. Borbála napja

A hitben való állhatatosságra emlékezve ünnepeljük máig Szent Barbara napját, aki Kis-Ázsiában élt. Titokban megkeresztelkedett, ezért saját apja jelentette fel a római helytartónál. Kegyetlenül megkínózták, hitéért végül apja kardja által veszett el. Ő lett a bányászok, tűzérek, védőszentje. A Borbála nap hiedelemszokásai a magyar nyelvterületen csak szórványosan terjedtek el. Természszerű nap. A gyümölcsfákról lemetszett ágat melegre tették, s ha az karácsonyra

szépen kizöldellt, az jó termést jósolt a következő évre. Borbála napján az asszonyok nem fonhattak, mert az rosszat jelentett, például azt, hogy meg fog sántulni a szarvasmarha.

December 6. Mikulás, Miklós napja

Miklós kis-ázsiai szent püspök volt a IV. században, aki a legenda szerint örökségét szétosztotta a szegények között.

A néphitben Miklós napjához időjósítás kapcsolódik. A baranyaiak szerint e nap megmutatja, milyen idő várható karácsonykor. Miklós napjához régen is hozzá tartozott a falvakban a mikulásozás. Beöltözött emberek járták a falut krampuszokkal, és ajándékokat osztottak. A rossz gyerekeket - akik nem imádkoztak, vagy nem jártak templomba - jobban megbüntették, mint manapság. (Megvesszőzték őket.)

December 13. Luca napja

Rengeteg szokás kapcsolódik ehhez a naphoz, hiszen Luca napját a legfontosabb gonoszjáró napnak tartották. Ilyenkor volt a legerősebb a boszorkányok, a bűbájosok hatalma. Lúcia az ókeresztény időkben élt, fiatal szüzlánként. Édesanyja egyszer nagyon megbetegedett, és együtt mentek segítséget kérni Szent Ágota sírjához. Lúcia ott elaludt, és álmot látott, aminek hatására úgy határozott, hogy Jézus menyasszonya lesz. Édesanyja meg is gyógyult, de ennek ellenére sem fogadta el lánya elhatározását. Pogány vőlegényhez akarta adni, s pogány bálványok hódolatára kényszeríteni lányát. Mivel Lúcia nem tágitott, elítélték, végül megégették.

Egy másik hagyomány szerint saját maga szúrta ki a szemét, hogy ne tetsszen kérőjének. Ezért is lett a későbbi szent a szemfájósok és a vakok védelmezője.

A magyar néphitben Luca nem hasonlít a legendabeli Szent Lúciához, sokkal inkább kísértetszerű, kitalált alak, kinek külseje csúnya öregasszonyé vagy fehérleplek alaké. Szerepe a büntetés és a rontás. Megbünteti azt, aki fon, kenyeret süt, vagy mos december 13-án.

A legnevezetesebb népi szokás a Luca székének faragása.

Ennek a szabályos ötszög köré írt, öt egyenlő szárú

háromszögből formált csillag volt az alakja. Készítője Luca napjától kezdve

mindennap faragott rajta egy kicsit, de csak karácsony estéjére volt szabad elkészülnie vele. (Ezért terjedt el a mondás: Lassan készül, mint a Luca széke.) A hagyomány szerint többnyire kilencféle fából állították össze: kökény-, boróka-, körte-, som-, jávor-, akác-,

jegenyefenyő-, cser- és rózsafából. Arra szolgált, hogy segítségével tulajdonosa

felismerje a falu boszorkányait. Ha a széket magával vitte karácsonykor az éjféli misére, ott ráállva nyomban megláthatta azt, mert az illető ilyenkor szarvat hordott. Ám a boszorkányok is meglátták a széken ágaskodót, akit megpróbáltak elkapni. A

menekülőnek az úton hazafelé szüntelenül mákot kellett szórnia, amit a boszorkányoknak kötelességük volt felszedni, s így nem érhatték utol. Miután az illető szerencsésen hazaért, a Luca-széket el kellett égetnie.

Luca napi szokás volt az is, hogy egy **cserépbe búzát** vetettek, hogy karácsonyra kikeljen. Akkor a karácsonyfa alá tették, mint az élet jelképét. Ha karácsonyig minden elvetett szem kikelt, akkor a következő évben bőséges termésre lehetett számítani.

Luca napjától figyelték az időjárást is. A karácsonyig eltelt 12 nap a 12 hónapot jelölte. Luca nap volt a január, az utána következő nap a február és így tovább. Eszerint minden hónap olyan lesz, mint a neki megfelelő nap a tizenkettőből. Ha esik, esős, ha száraz, akkor a hónap is száraznak várható.

December 21. Tamás napja

Jézus tanítványának, Tamás apostolnak az emlékűnepe. Ő volt a tanítvány, aki nem hitt Jézus feltámadásában, ezért hitetlen Tamásként emlegetik. Tamás napon már szentelik a karácsonyi ételeket. A néphit szerint Tamás napja kiválóan alkalmas disznóölésre. (Ez persze sokéves tapasztalaton is alapul, hiszen ilyenkor már általában beállt a fagy.) A Muravidéken úgy hitték, ha valaki ezen a napon egyszer már ölt disznót, akkor utána minden évben ezt kell tegye, mert különben Tamás öl, és elpusztul valamelyik állat. Máshol attól tartottak, hogy Tamás megöli a baromfiakat, ezért baromfivész ellen mézet szenteltek, és ezt adták a tyúkoknak.

December 24. Ádám-Éva napja

E napon böjt van, ezért karácsony böjtjének is nevezik. Számos népszokás, hiedelem tartozott ehhez a naphoz. Mezei munkát már ilyenkor nem végeztek. Az asszonyok takarítottak, sütöttek, főztek. A férfiak kisépérték az udvart, kitisztították az istállót. A kölcsönkért tárgyakat, eszközöket visszaadták / visszakérték, mert úgy tartották, ha a tárgyaik másoknál maradnak, az elviszi a szerencséjüket.

Ezen a napon és a karácsonyra való készülődés időszakában is jellemző a köszöntés. Különböző vidékeken ennek más-más hagyományai vannak.

Jellemző volt sokhelyütt, hogy 24-e éjjelén pásztorok járták a falut, nagy zajt csapva "űzték el a gonoszt". Egyébként különböző korcsoportok különböző napszakban jártak köszönteni. Délben kezdték a gyerekek, vacsora után a fiatalok, este 9 után a felnőttek, többnyire a házas emberek. A köszöntés fajtái:

- ❖ *kántálás (énekelve jártak házról házra)*
- ❖ *a betlehemezés (betlehemmel jártak, megjelenítették a bibliai jelenetet, a pásztorok köszöntését, stb.)*
- ❖ *szálláskeresés (eljátszották Mária és József szálláskeresését)*

A különböző köszöntések feladata volt a következő évi termékenység, bőség, szerencse biztosítása. A 24-i eseményekben fontos szerepet játszott a vacsora. A katolikus egyház valaha szigorú böjtöt rendelt el erre a napra.

Ekkor a böjt az éjféli miséig tartott, később az egyház megengedte, hogy a böjt alatt is napjában egyszer jól lehet lakni. Ekkor nőtt meg a jelentősége a karácsonyi ebédnek vagy vacsorának. A jellegzetes 24-i, esti ételek azonban még ma is őrzik a böjti étrendi szokásokat. Ilyen például a halfogyasztás szokása, vagy a jellegzetes karácsonyi mákos guba. Fontos volt a karácsonyi asztalra és alá tett dolgoknak a szerepe is. A karácsonyi abroszból vetettek később először az évben, mert az termékenységet hozott. Az asztal alá gazdasági és házi eszközöket tettek, mert ezek ott megszentelődtek, és ezáltal később hatékonyabbak voltak.

A karácsonyi ételek maradékát (karácsonyi morzsa) az asztalon hagyták, mert később ezek mágikus tulajdonsággal bírtak.

Azt tartották, hogy az ilyenkor hazajáró holtak ebből esznek. Ez az időszak egyébként a természetfeletti lények eljövételének időszaka is volt. Az éjféli misén a templomban a lucaszékre állva meg lehetett látni a boszorkányokat. Egyes hiedelmek szerint ilyenkor meg lehetett érteni az állatok beszédét is.

December 25. Karácsony napja

E nap különböző vallásokban a napistenek ünnepe. A keresztények ezen a napon Jézus Krisztus születése napját ünneplik. A keresztény családok ilyenkor elmentek a templomba, utána megebédeltek a karácsonyi asztalnál.

Az ünnep családi körben telt. Ezen a napon semmilyen munkát nem szabadott végezni, sokhelyütt még a seprést is tiltották, s ilyenkor az istállóból a trágyát sem szabadott

kihordani. Néhol a főzés is tilos volt az emberek elképzelése szerint. Ezért jellemző - a máig is fennmaradt hagyomány -, hogy kocsonyát ettek. Ezen a napon is jártak a karácsonyköszöntők. Betlehemeztek, pásztorjátékot mutattak be, s ezzel ajándékokat gyűjtöttek. Természetesen, mint minden fontosabb fordulóponthoz a néphitben, ehhez a naphoz is kapcsolódott időjárásjóslás. Bácskában, Bánátban, Szerémségben úgy tartották, ha karácsony vasárnapra esik, akkor jó tél, szeles nyár, se meleg, se hideg tavasz, de bő termés és nagy állatszaporulat várható. Ha hétfőre esik, akkor ködös tél, szeles tavasz, jeges, viharos nyár várható, valamint dögvész és állatpusztulás. Ha keddre esik 25-e, akkor nagyon hosszú lesz a tél, nedves a tavasz, sok gyümölcs és szőlő várható. Ha szerdára, akkor kemény zúzmarás tél, kemény tavasz, nedves nyár, kellemes ősz és sok gabona lesz. Ha csütörtök, vagy péntek az ünnepnap, akkor kellemetlen tél és forró nyár lesz, de hullani fognak az állatok.

A szombaton ünnepelt karácsony jó telet, szeles tavaszt és nagy drágaságot hoz. Egy másik elképzelés szerint a Luca naptól karácsonyig tartó időszak (12 nap) időjárását kell figyelni, annak ugyanis megfelel a következő év hónapjainak időjárása.

December 26. István napja

Egészség- és termésvarázsló napnak tartották karácsony másnapját. Ha jó idő volt, azt tartották, jó lesz a termés.

E napon is jártak még a betlehemesek, az Istvánok pedig - akikből akkoriban sok volt faluhelyen - egymáshoz is szívesen látogattak el köszöntgetni. Az étkezések még ilyenkor is az ünnepi menüt jelentették. Húsleves, disznóhúsból készült főétel, kalács, bor, pálinka szerepelt a leggyakrabban az étlapon.

December 27. János napja

A harmadik karácsonyi napnak tekintették ezt a napot. Törökkanizsán egy érdekes jósló szokás kapcsolódott hozzá. A legények kivitték a szemetet az udvarra, s úgy tartották, amelyik irányból ilyenkor először hallottak valamilyen hangot, később abból az irányból

fognak nősülni. Az Istvánhoz hasonlóan a János is gyakori név volt, így természetesen ehhez a naphoz is nagy ünneplések tartoztak. A "jánosolók" köszöntése általában egy pohár bor felhajtásával járt. Ennek a szokásnak a magyarázata, hogy Szent János poharából erőt, egészséget lehetett meríteni. E nap emellett patkányűző, óvó, védő nap is volt.

December 28. Aprószentek napja

Aprószentek napján a bibliai időkben Heródes által megölt gyermekekre emlékeztek. Ezért ez a nap a gyermekek örömteli napja volt. A kisgyerekek bábukat kaptak. Ők maguk is tettek azért, hogy megajándékozzák őket. Körbejárták a falvakat, és megvesszőzték egymást és a háziakat, miközben különböző mondókákat mondtak, vagy játékos kérdésekre válaszoltak. Mindennek egészség és termékenységbiztosító szerepe is volt.

Szent Miklós a hajósok védőszentje

Az eset a Jeruzsálembe tartó zarándokúton történt. Akkoriban is rendszeresen zarándokoltak az emberek a Szentföldre. Ezt tette az ifjú Miklós pap is. Ezek a zarándoklatok ősszel történtek, amikor nem volt olyan nagy meleg. Igen ám, de ilyenkor a tenger az egyik pillanatról a másikra kiszámíthatatlanul viharos tud lenni. Ezért a zarándoklatra tartó hajók, biztonságból egymáshoz közel, konvojszerűen haladtak. Ezen az úton is kitört egy váratlan vihar. Miklós pap hajója mellett alig száz méterre haladó hajónak az orrvitorla árboca kitört, ennek helyre tételéhez legalább két ember kell. Ki is mentek elvégezni a munkát, de mindkettőjüket lesodorták a hullámok. Tudni kell, hogy ezek a kishajók 3-5 fős személyzettel rendelkeztek, így nem volt, ki megjavítsa a hajót, ami ez által süllyedésre volt ítélve. Valamint azt is tudni kell, hogy aki viharban a tengerbe esik, annak nincs túlélési esélye! A helyzetet látva Miklós pap gondolkodás nélkül a vízbe vetette magát, és elsőként a két fuldokló tengerészt mentette ki, és ezt követően kapaszkodott fel a tehetetlenül hánykódó hajóra, ahol egymaga helyezte vissza az orrvitorla árbocát, majd megköszönve Istennek a segítségét, imádkozni kezdett. Közben a megrémült és a hajófenékbe menekült emberek csak azt vették észre, hogy a hajó stabilizálódott, és amikor kimerészkedtek a fedélzetre, egy, a hajójuk elejében imádkozó embert láttak. Mindenki arra gondolt az ismeretlen megjelenésével, hogy valami égi Szent segített rajtuk. Az ima befejeztével pedig szemük láttára belevetette magát a habok közé és eltűnt. Tengerbe ugrása egyet jelentett az odaveszéssel, s ezért ezt egyszerű ember nem tehetette. Amikor elcsendesült a vihar - mindenki megdöbbenésére-, a vízbe esett halott tengerészek nyugodt álmukat aludták a hajófenéken.

Miklós a zarándokútról hazafelé ellátogatott Anatólia fővárosába, Myrába. Itt legendás körülmények között püspökké választották. Majd később, amikor a jeruzsálemi út tengerészei közül néhányan Myrába jártak, hálaadásra betértek imádkozni a templomba, ahol Szt. Miklós püspökben felismerték a hajójukon a viharban imádkozó személyt, s ettől kezdve a tengerészek hozzá imádkoztak a bajban, és így a védőszentjükké vált.

A Mikulás segédei

Krampusz

Nem szabad elfeledkeznünk a Mikulás állandó kísérőjéről, a Krampuszról sem. Ez az ördög formájú figura osztrák területről származik, neve is az ausztriai németből való. A gyermekeket rémisztgető alak legjellemzőbb tulajdonságai és megjelenései, hogy a láncát csörgeti, virgáccsal fenyegeti a gyerekeket, a rendetleneket megbünteti.

A Krampusz figurája minden bizonnyal a téli napforduló pogány kori hiedelemvilág szellemeinek „testet öltője”, ördög formájú, patás, szőrös, szarvakkal ellátott ábrázolása pedig a keresztény gondolkör „gonosz”-elképzeléseire vezethető vissza. A „jó” megtestesítője mellett, aki a Mikulás, szükség volt a „rossz”, a büntetést osztó személy megformálására is.

Rénszarvasok:

Comet - Üstökös

Cupid - Íjas

Vixen - Csillag

Dancer - Táncos

Prancer - Pompás

Blitzen - Villám

Dasher - Táltos

Donder - Ágas

és 1935 óta Red Rudolph – Rudolf, a piros orrú

Rudolfról csak annyit lehet tudni, hogy legutoljára, kilencedikként csatlakozott a Mikulás csapatához. Különleges, pirosan világító orra miatt maga a Télapó kérte meg egy viharos éjszakán, hogy segítsen az ajándékok kihordásában. A legenda szerint Rudolf eleinte vonakodott, de a szíve mélyén örült, hogy végre hasznát tudja venni furcsa szaglószervének, mely eddig mindig gúny tárgya volt a többi fiatal rénszarvas részéről. Hagyta kicsit kéretni magát, de végül persze elfogadta az állást, mely a világhírt is meghozta számára.

Veress Miklós: *Mese a Mikulásról*

Hókastélyban jégalakás:
Ott lakik a Mikulás.
Szél a szánja - mégse fázik,
Úgy röpül egy messzi házig.

Csengője a hópehely.
Szánkójának énekelj,
Mintha dallal idehúznád,
S tedd ki ablakba a csizmád.

Ne leld meg a Mikulást,
Rajta varázs a palást:
Leshetsz reggelig magadban,
Mert ha eljön, láthatatlan.

Hogyha tudnád, hol lakik,
S odaérnél hajnalig,
Jutnál mesebeli tájra -
Elolvadna palotája.

Megriadna és tova -
Röpítené fagylova,
A helyén meg, idenézz csak,
Sírdogálna ezer jégcsap.

Ne leld meg a Mikulást,
Hadd suhogjon a palást,
Jöjjön, jöjjön láthatatlan
Éjszakában és havakban.
Táncolj, örülj, énekelj,

Mint kerengő hópehely.
Csengőjüket fenyők rázzák,
Telis-teli cipőd, csizmád.

Czeglédy Gabriella: Télapó az úton

Szarvas húzza széleseben
Télapóka szánkóját.
Száguld a nagy hómezőkön,
el is hagy már hét határt.

Ajándékok szépen, sorban
a hatalmas zsákokban.
Télapóka becsempészi
a cipőkbe suttyomban.

Sietős az útja nagyon,
rövid már az éjszaka.
Várja őt az ablakokban

még sok üres kis csizma.

Donászy Magda: Télapó ünnepén

Tipp-topp, tipp-topp,
Ki jön a nagy hóban?
Kipp-kopp, kipp-kopp,
Ki van az ajtóban?

Itt van már a
nagy szakállú
Télapó! Csupa hó!
Puttonyában dió, mogyoró!

Csitt-csatt, csitt-csatt,
örül a sok gyermek.
Hipp-hopp, hipp-hopp,
Télapó itt termett.

Mit hozott a
nagy szakállú
Télapó? Csupa jó!
Puttonyában dió, mogyoró!

Adventi készülődés

A latin eredetű szó (adventus) megérkezést jelent. A Jézus születésére való várakozás, a felkészülés, a reménykedés időszaka.

András napjához december 25-e közötti karácsonyra való lelki vasárnapja legkésőbb december

legközelebb eső vasárnap és négy hetes "szent idő" a felkészülés ideje. Advent első legkorábban november 27-én, 3-án lehet. A régi időkben éjféltor

harangszó hirdette advent, valamint az egyházi év kezdetét. Eredete az 5-6. századra nyúlik vissza, ebben az időben az emberek szigorú böjtöt tartottak. **Az adventi koszorú hagyománya** az ősi időkbe nyúlik vissza, kapcsolatban van a téli napforduló szokásaival; viszonylag új szokás, a 19. századból eredeztethető. Első nyomait a néprajzkutatók északon találták meg. Fűzfavesszőből koszorút fontak és örökzöldet csavartak köré. Ez a szokás később Európa más vidékein is meghonosodott. A valódi adventi koszorú készítése a 19. században jött divatba. Egy hamburgi lelkész otthonában egy hatalmas fenyőkoszorút erősített a mennyezetre, melyen 24 gyertya volt, minden adventi napra egy-egy. Később az egyszerűség kedvéért csak négy gyertyát helyeztek el a koszorún. Minden adventi vasárnapon eggyel több gyertyát gyújtottak meg. A gyertyákat vörös és aranszalagokkal díszítették, az élet és fény jelképével. Az advent az ünnepekre való ráhangolódás, a készülődés ideje. Az idő múlását legérzékletesebben naptárral mérhetjük. Ezért készítenek - főleg gyerekeknek - adventi naptárt. A naptár a készülődés, várakozás idején minden nap egy apró ajándékkal, édességgel lepi meg a gyerekeket.

A karácsonyfa története

Ma már el sem tudnánk képzelni a karácsonyestét karácsonyfa nélkül. Talán ez a legszebb és leglátványosabb ünnepi szokás. A karácsonyfa állítása nem számít régi hagyománynak.

A különböző ünnepek során a fák, örökzöld növények szerepe minden népnél nagy volt. A magyar népi hagyományokban a karácsonyi életfa vagy termőág tekinthető a karácsonyfa elődjének. A karácsonyfa bibliai eredetű magyarázat szerint ősi, családfa jelentéssel bír; eszerint ez a fa Jézus családfáját is jelenti. Valamint kapcsolatba hozzák a bibliai tudás fájával is, hiszen karácsony napja az első emberpár: Ádám és Éva napjára esik. A karácsonyfa-állítás német eredetű szokás, a 17. században terjedt el. A németek abban a hitben éltek, hogy a téli napforduló idején a gonosz szellemek, a halottak szellemei kiszabadulnak, és szabadon csatangolnak a világban. A kísértetektől az emberek csak úgy menekülhetnek meg, ha az élet örökzöldje, a fa alá húzódnak. A hagyomány szerint Luther Márton állított először karácsonyfát gyermekeinek. Ő azonban már Jézus születésének tiszteletére állította a fát, és számtalan kis gyertyát gyújtott rajta. Az első, történelmileg is megalapozott adat 1605-ből származik. Egy strasbourgi polgár jegyzetei arról árulkodnak, hogy városában akkoriban elterjedt volt a fenyőfa állítása. A fákat gyümölcsökkel, papírkivágásokkal, aranyláncokkal és édességekkel díszítették.

Magyarországon a múlt század második felében kezdett elterjedni ez a szokás a bécsi udvar ösztönzésére. Kezdetben csak a nemesi családoknál - először

Brunswick Teréz, martonvásári grófnő állított karácsonyfát 1824-ben - később a módosabb polgároknál is elterjedt.

A parasztság körében a huszadik században, sokaknál csak 1945 után honosodott meg a fenyőfa-állítás. Angliában ma sem szokás fenyőfát állítani, helyette fagyöngyből készült koszorút függesztenek a mennyezetre.

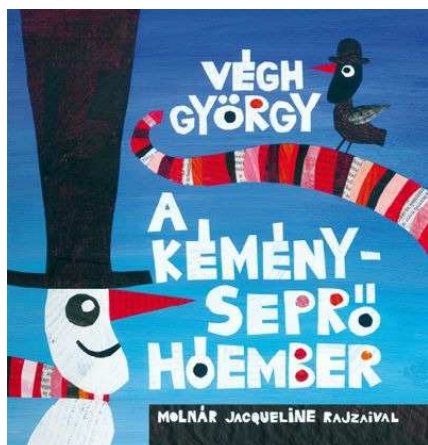
Van, ahol az a hiedelem él, hogy a karácsonyfát is az ajándékozó földöntúli lény hozza.

A karácsonyfadísz korábban alma, dió, házilag készített sütemények, mézeskalács volt. Az 1880-as években jelent meg az üvegdísz. Ma már egyre nagyobb fákat állítanak, üvegdíszekkel, szaloncukorral, színes égőkkel díszítik

Lepetyelő kicsiknek

Végh György: A kéményseprő hóember

Sokféle hóember létezik. Ebben a mesekönyvben szó esik például Patyolat Pityuról, Fehér Ferkéről, Havasi Albertről vagy éppen Hermelin Alajosról. De a mese nem róluk szól. Ennek a mesének a főszereplője Hó-Kuszpók Istók, aki táncol a telefonpóznán, feljut a háztetőkre, találkozik egy macskával és megment egy pislákoló lángot.

Hosszú, csíkos sálja van és egy sokat használt söprűje. Repülni is tud, de ami a legérdekesebb, igazi kéményseprő válik belőle. Hogy hogyan, azt megtudod a meséből! Az illusztrációkat Molnár Jacqueline készítette, de hagyott helyet nektek is - az üresen hagyott oldalakra megrajzolhatod a te saját hóemberedet!

Anderson Chyrke: Sanyi manó karácsonya

Ebben a varázslatos karácsonyi könyvben, a gyerekek egy izgalmas mesén keresztül fedezhetik fel a karácsony lényegét, a szeretet erejét, amely képes a boszorkányt egyszerű anyókévé változtatni, az irigy sündisznót adakozóvá tenni, az önző manócskát segítőkésszé varázsolni, és a beteg kisleánykát meggyógyítani.

Balázs Ágnes: Lufi és a hóba rajzolt szív

Ugyan kit érdekel egy tanulmányi verseny, ha már hetedikes az ember és amúgy is ki kell javítani a matek hármast a félévi bizonyítványban? Ám ha kiderül, hogy Szamóca a francia fővárosba utazik a nyáron és a verseny fődíja egy párizsi utazás?

A DALMÉZSUKUKUKATAPÁ

HANTAZSIZIRIDEKLAMEMŐ lelkesen jelentkezik a feladatra. Vajon sikerül-e legyőzniük a 7.a-sokat, akik még csalni is képesek a győzelem érdekében? És sikerül-e kinyomozniuk, hogy ki rajzolta azt a titokzatos szívet a hóba, amelynek közepén Lufi neve díszel?

Leiner Laura: A szent Johanna gimi 7. kötet-Útvesztő

Szeptember 1-jén Reniék immár irigyelt végzősökként lépnek be a sulis épületébe, de vajon tényleg irigylésre méltó a helyzetük? Egy biztos: a legsúfoltabb, legeseménydúsabb évnéknéznek elébe, amelynek már az első fele is tele lesz óriási élményekkel (szalagavató, nagy végzős bulizások, utolsó közös szilveszter), ugyanakkor komoly buktatókkal (érettségi tárgyak kiválasztása, a felkészülés megkezdése és a nagy kérdés: a továbbtanulás).

Ám a 12/b. , mint tudjuk, nem átlagos társaság: ők mindent megtesznek azért, hogy az utolsó évük valóban felejthetetlenné váljon, nemcsak önmaguk, de a Szent Johanna gimi összes tanára és diákja számára is...

Készítsük együtt!

Karácsonyi angyalka készítése

Hozzávalók:

- * arany kartonlap
- * olló
- * papírgolyó
- * angyalhaj
- * ragasztópisztoly
- * arany glitter pen
- * fekete és piros filctoll

Elkészítése:

A sablont körberajzoljuk a kartonon, ollóval kivágjuk és a két bevágás mentén összeillesztjük.

A ragasztópisztollyal a papírgolyót az angyalka testéhez ragasztjuk, majd a feje tetejére az angyalhajat illesztjük. Filctollal megrajzoljuk a szemét és a száját.

Az arany glitter pennel pedig a ruha szélére apró pöttyöket teszünk. Jó munkát!

Forrás: Gergely Éva ötlete alapján- <http://www.kreativcafe.hu/unnepek/karacsony/1682-karacsonyi-angyalka.html>

A gyermekkönyvtár

ünnepi nyitva tartása

December 22. szombat	8.30 – 12.30
<i>December 23. vasárnap</i>	<i>ZÁRVA</i>
<i>December 24. hétfő</i>	<i>ZÁRVA</i>
<i>December 25. kedd</i>	<i>ZÁRVA</i>
<i>December 26. szerda</i>	<i>ZÁRVA</i>
<i>December 27. csütörtök</i>	<i>8.30 – 17.00</i>
<i>December 28. péntek</i>	<i>8.30 – 17.00</i>
December 29. szombat	8.30 - 12.30
<i>December 30. vasárnap</i>	<i>ZÁRVA</i>
<i>December 31. hétfő</i>	<i>ZÁRVA</i>
<i>Január 1.kedd</i>	<i>ZÁRVA</i>

Boldog ünnepeket, jó pihenést
kívánunk!

Vidám színező

kifesto1.hu

Meglepetés

Vágd körül ezeket a
rajzokat és ra-
gázd fel őket
egy kemény lap-
ra. Ezzel együtt
is vágd ki, majd
egyenként ra-
gázd fel őket
egy-egy gyufa-
skatulyára.
A skatulyá-
kat egy nagy

kartonlapon (pl. tv-dobozból is kivághatod) rend-
beled el, tájképszerűen. A dobozokkába
helyezel el egy-egy igt, éneket (amit később
közös enékeltek), apró ajándékot. Ha 24
gyufaskatulyát használsz fel, az advent min-
den napjára jut egy meglepetés.

Karácsonyi recept

Alaptészta (3 rúdhoz):

- 45 dkg liszt
- 12 dkg vaj
- 6 dkg sertés- vagy kacsaszír
- 5 dkg porcukor
- 15 g élesztő
- 1 tojássárgája
- 2 csipet só
- 1 dl langyos víz
- egy tojássárgája a kenéshez

A lisztet a vajjal, a zsírral, a porcukorral, a tojássárgájával, a sóval összeöntjük egy keverőtálba. Az élesztőt a vízbe morzsoljuk, elkeverjük, majd a tésztához adjuk és jól eldolgozzuk. Három részre osztjuk. 3 mm vékonyra nyújtjuk, majd megkenjük a töltelékkel és feltekerjük. Tojássárgájával megkenjük és lehűtjük. 180 fokban 40 perc alatt aranyszínűre sütjük.

Íme, a töltelékek!

Almás-mákos

Hozzávalók:

- 20 dkg darált mák
- 1 alma
- 10 dkg porcukor
- 1 dl tejszín
- 1 citrom reszelt héja
- 15 dkg magozott meggy

Összekeverjük, és ezzel kenjük meg a tésztát.

Kiadja: Deák Ferenc Megyei Könyvtár
Felelős kiadó: Kiss Gábor
Megjelenik: 45 példányban